

Uchwała Nr 2/2021

Komisji Habilitacyjnej
z dnia 17 marca 2021r.

w sprawie wyrażenia opinii w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Panu doktorowi Jerzemu Kunickiemu-Goldfingerowi

Na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r. poz. 85, z późn. zm.) oraz § 17 ust. 6 i 7 uchwały Nr 131/2019 Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 25 września 2019 r. w sprawie trybu postępowania w sprawach o nadanie stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego w Uniwersytecie Wrocławskim, Komisja habilitacyjna powołana uchwałą Nr 27/2020 Rady Dyscypliny Naukowej Archeologia z dnia 25 listopada 2020 r. uchwała, co następuje:

§ 1. Komisja Habilitacyjna po zapoznaniu się z dorobkiem Habilitanta i recenzjami stwierdza, że osiągnięcie naukowe zatytułowane: **„Technologia, trwałość i pochodzenie szkła w świetle badań jego składu chemicznego. Europejskie szkło potasowe od średniowiecza do XVIII wieku”** stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej archeologia, Habilitant wykazuje się istotną aktywnością naukową i wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Panu doktorowi Jerzemu Kunickiemu-Goldfingerowi w dziedzinie nauk humanistycznych w dyscyplinie archeologia.

Uzasadnienie:

Komisja habilitacyjna stwierdza, że najistotniejszym elementem oceny są pozytywne konkluzje zawarte we wszystkich recenzjach podkreślające znaczącą wagę badań naukowych prowadzonych przez dra Jerzego Kunickiego-Goldfingera. Badania te zostały określone jako interdyscyplinarne i obejmujące obszary archeologii, konserwacji, historii technologii, spektroskopowych technik analitycznych oraz nauki o materiałach z zastosowaniem nowoczesnej metodyki badawczej. Osiągnięcie naukowe Habilitanta szeroko ujmujące problem interpretacji wyników analiz szkieł zabytkowych zawiera oryginalne wnioski, które obejmują także istotny aspekt dotyczący identyfikacji tzw. markerów, prowadzących do możliwości wyodrębniania typów technologicznych szkła.

Habilitant w swoim dorobku formułuje tezę, że technologia produkcji szkła, jego pochodzenie zarówno pod kątem miejsca jak i czasu powstania oraz jego trwałość są ze sobą ściśle powiązane, a elementem łączącym jest jego skład chemiczny i struktura. Jednym z głównych osiągnięć naukowych Habilitanta jest stwierdzenie ścisłej relacji między technologią wykonania szkła a metodologią określania składu chemicznego i wykazanie, że interpretacja składu chemicznego szkła jest obarczona znacznie większym błędem w przypadku badań obiektów powstałych z użyciem niezaawansowanych technologii wytwórczych, niż w przypadku użycia technologii zaawansowanych. Dorobek Habilitanta, zebrany jako Jego osiągnięcie naukowe, w ocenie recenzentów nie tylko zdecydowanie przybliżył historię szkła w okresie średniowiecznym i nowożytnym, ale nawet nieco ją naprawił, wyodrębniając na przykład „wczesne szkło kryształowe” w oparciu o jego skład chemiczny.

Komisja ogromnie docenia także umiędzynarodowienie działalności naukowej habilitanta, jego szerokie rozpoznawanie w Europie jako eksperta w badaniu problematyki szkieł zabytkowych.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Komisja Habilitacyjna

1. ..... - przewodniczący
2. ..... - recenzent
3. ..... - recenzent
4. ..... - recenzent
5. ..... - sekretarz
6. ..... - członek
7. ..... - recenzent